

3-051(082)

378:37.011.3
-051(082)
П 32

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КРИВОРІЗЬКИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ДВНЗ «КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
Факультет дошкільної і технологічної освіти
Кафедра педагогіки та методики технологічної освіти

ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ В ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ

*Матеріали
Всеукраїнської наукової конференції*

2-3 жовтня 2014 року

Кривий Ріг- 2014

вчителів обслуговуючої праці до використання художніх ремесел у професійній діяльності; особливості використання художніх ремесел учителями різних освітньо-кваліфікаційних рівнів; взаємозумовленість складових підготовки вчителів обслуговуючої праці до використання художніх ремесел, реалізації їх освітньо-виховних можливостей у навчально-виховному процесі; чинники різнорівневої підготовки вчителів обслуговуючої праці.

Грунтовний аналіз результатів констатувального експерименту свідчить про наявність великої кількості студентів, яким притаманний недостатній рівень підготовки до використання художніх ремесел у навчально-виховному процесі. В експериментальній групі такий показник сягає 65% респондентів, а в контрольній – 70% учителів обслуговуючої праці. Задовільний рівень підготовки демонструють 30% студентів експериментальної та контрольної груп. Потенційно-можливий рівень зафіксовано лише в 5% респондентів експериментальної групи. Студентів із пошуково-творчим рівнем підготовки не виявлено взагалі.

Формувальний експеримент мав за мету створення навчально-виховного середовища, яке забезпечувало результативність реалізації в навчально-виховному процесі вищої школи розробленої моделі впровадження системи педагогічних умов підготовки вчителів обслуговуючої праці до використання художніх ремесел.

Ефективність реалізації системи педагогічних умов підготовки вчителів обслуговуючої праці до використання художніх ремесел у професійній діяльності перевірялась на контрольному етапі експериментальної роботи.

Аналіз результатів дозволяє стверджувати, що процес підготовки вчителів обслуговуючої праці до використання художніх ремесел у навчально-виховному процесі за дотримання системи педагогічних умов більш успішний, ніж традиційне навчання, та засвідчує зростання рівнів підготовки майбутніх учителів за кожним критерієм. Застосування в навчально-виховному процесі вищої школи проблемних ситуацій, завдань, дискусій, сприяло самореалізації студентської молоді.

*З. С. Кучер, к. пед. н., доцент,
Криворізький педагогічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

МОДУЛЬНА СИСТЕМА У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЙ

Підготовка педагогів з високим рівнем технологічної освіти, які у подальшому будуть спроможні здійснювати допрофесійну та професійну орієнтацію школярів на різнопланові професії, що необхідні у певний період та у визначеному регіоні є основним запитом сучасного суспільства.

Особливість підготовки вчителя технологій полягає у тому, що поряд з психолого-педагогічною та методичною підготовкою необхідно поєднувати

різнопланову спеціальну підготовку, а саме: декоративно-прикладну, художню, конструкторську, проектну, технічну, технологічну. Об'єктивна необхідність дослідження проблеми удосконалення підготовки вчителів технологій у двох напрямках (педагогічного та технологічного) спрямувала науковців на пошук інноваційних педагогічних технологій, додаткових ресурсів, на залучення нових інформаційних технологій у навчальний процес.

Більшість науковців мають спільну думку, що «компетентність» ширше знань, умінь та навичок і, не є їх сумою, тому що включає всі сторони діяльності – знанієву, ціннісно-мотиваційну, операційно-технологічну, художньо-творчу.

На нашу думку доцільно виокремити ряд основних умов формування професійно-педагогічної компетентності: неперервність у вивченні спеціальних дисциплін; впровадження модульної системи навчання з її повним методичним забезпеченням (що включає: інформаційні матеріали, завдання для самостійної роботи практичної спрямованості, тести контролю); використання у навчальному процесі комп'ютерних графічних та навчально-контролюючих програм; підготовка студентів до впровадження проектних технологій. Досягти високого рівня професійної компетентності можна, якщо дотримуватись вище вказаних умов. Зупинимось на деяких із них.

Ряд дисциплін швейного спрямування, що забезпечують оволодіння технологічною освітою за напрямком «Конструювання та моделювання одягу» вивчаються у такому порядку: 1 семестр – «Обладнання швейного виробництва»; 1-2 – «Матеріалознавство», «Технологія швейного виробництва», 3-4 – «Конструювання швейних виробів», «Спеціальний малюнок»; 5 – «Технічне моделювання та художнє оформлення одягу»; 6 – «Конструювання засобами комп'ютерної графіки», «Основи композиції»; 4-8 – «Практикум з конструювання та технології пошиття швейних виробів»; 7 – курсова робота з конструювання та моделювання одягу; 9-10 – «Комп'ютерне моделювання та проектування об'єктів», «Дизайн одягу». При складанні навчального плану нами обрано доцільну послідовність вивчення дисциплін, що, з нашої точки зору, забезпечує наступність їх вивчення та сприяє формуванню професійної компетентності майбутнього вчителя технологій. Кожна дисципліна формує певну частку професійної компетентності.

Модульна система навчання у підготовці вчителя технологій є найбільш ефективною з багатьох причин: як одна з умов Болонського процесу; як така, що формує самостійність студентів у навчанні та оцінюванні; розкриває шляхи до використання на практиці сучасних освітніх технологій. Модульна система впроваджена у навчальний процес при вивченні дисциплін швейного спрямування і передбачає виконання комплексу різнорівневих завдань самостійної роботи студентами та здійснення самоконтролю та взаємоконтролю за результатами їх виконання.

Отже, модульна система навчання, що спрямовує сучасну освіту на особистість, вимагає враховувати певні аспекти, зокрема: зміна головної мети

технологічної освіти; зважати на особливу роль міжпредметних зв'язків у технологічній освіті; особистісну орієнтацію майбутнього вчителя технологій на неперервну освіту, що передбачає постійне оновлення технологічних знань та умінь.

*І. І. Антоненко, к. техн. н., доцент,
Криворізький педагогічний інститут
ДВНЗ «Криворізький національний університет»*

КОМП'ЮТЕРНИЙ МЕТОД ОЦІНКИ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

В умовах Європейської інтеграції необхідно моделювати методи оцінки знань відповідно до Європейської кредитно-трансферної системи (ECTS). У навчальному процесі об'єктивна оцінка знань служить основною умовою підвищення навчальної активності студентів. Кредитно-модульна система навчання ґрунтується на тестовому засобі організації оцінки знань студентів. Комп'ютерні тестові технології дозволяють індивідуалізувати перевірку знань студентів в однакових умовах, забезпечують об'єктивність отриманих результатів та значно полегшують роботу викладачів за рахунок автоматизації процесу контролю знань.

Тому модернізація системи контролю знань студентів в умовах кредитно-модульної системи навчання за Болонською системою вимагає використання комп'ютерного тестування.

Основними показниками якості тесту є диференційна здатність та економічність, тобто можливість виявляти встигаючих і невстигаючих студентів при мінімальних витратах часу і коштів на підготовку і проведення тестування.

Основним типом тестового завдання є вибіркова відповідь множинного вибору (вибір з кількох варіантів). Перевагою тестів над іншими формами контролю знань є наукова обґрунтованість. Надійність результатів контролю знань можна вважати задовільною, якщо імовірність необґрунтованого отримання позитивної оцінки $P \leq 0,01$.

Імовірність вгадування правильної відповіді $P = 1/K$, де K – число запропонованих відповідей на поставлене в тесті запитання.

При складанні тестів важливим є рішення проблеми правдоподібності неправильних варіантів відповідей. Неправильні варіанти відповідей повинні бути правдоподібними зовнішньо і за змістом. Практика показує, що кількість правдоподібних відповідей не перевищує 4, тобто при розробці тестів необхідно приймати $K = 4$. Значно ускладнює відгадування студентами правильних відповідей використання варіанту «правильної відповіді немає». Тож найбільш доцільною структурою при побудові тестів потрібно вважати один варіант правильний, три невірні, за наявності варіанта «правильної відповіді немає».

При перевірці знань по одному питанню і чотирьох відповідях імовірність вгадування правильної відповіді складає $P = 1/4 = 0,25$, що не